



THEATRI VITÆ HUMANÆ,

A U C T O R E

LAURENTIO BEYERLINCK,
ARCHIPRESBYTERO ANTVERPIENSI,

Littera N.

* Asterisci Titulis sive Generalibus, sive Secundariis, Rebusve sub iisdem contentis præfixi, posterioris Auctarij sunt indices.

* Nænia, siue Neniae.

C DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

NENIA næniatum, vel Nenia in singulari, & scribitur plerisque simplici. E. alij Græcum nomen volum, deductum, à viciis, id est, ultimum. *Iulius* tamen *Pollux* Phrygiam vocem autumat τὸ δὲ Νηνίας: inquit. *Et p̄p̄ op̄ȳor.* Ab Hebræa manasse censer *Scalig.* in *notis ad Festum.* Erat autem quod hoc nomine appellabatur carmen lugubre, quod in funere ante cadaveris sepulturam laudandi gratia canebatur ad tibiam, conducta plerumque ad id munus muliere, quam Præficam nominabant, quod tamen locum duntaxat habuisse, quando propinquū debeat, vult *Nomus*, qui erat, dum Næniā tantum hominibus vilioris sortis decantatam censet, nam & honoratioribus solitam decantari, auctor est Cicero lib. 2. de legib.

Sunt qui dicant, nomen Næniæ esse factitium, sumptum à similitudine vocis eorum, qui queruntur & dolent.

D Veterem autem Næniatum ritum etiam hodie in Calabria obseruati, præfica in funere pretio conducta, refert *Gabriel Barrius* Et in Græcia, Pet. *Bellonius* lib. 1. obseruat.

INVENTIO.

Hoc carmen lugubre inuenisse putatur Simonides Poëta, Lyricus ex Cea Insula. Vnde Horatius:

*Sed ne relatis Musa procax iocis
Ce retristes munia Nenia.*

Quare locum de Morte. Tit. Mortuorum cura.

HONOR, ET CVLTVS.

Romanii Neniam postmodum in numerum Dearum retulerunt, cāmque fratribus præsidere arbitrati sunt. Vnde illi facellum erexerunt extra portam Viminalem, semotum ab irbe. *Alexand.* ab *Alexand.* lib. 2. cap. 4.

L. B. Theatr. vit. hum. Tom. V.

Nani.

Vide locum de Paruis, Pufillies.

* Nasus. Nares. Nasuti.

DEFINITIO ET VSUS VOCIS.

NASUS est ea capitis pars quæ à superciliorum confinio oritur, & æquali iugo porrecta, utramque aciem discerit & munit, estque velut murus oculi interiectus. Græcis ἡμέτρη, Hebreis Ἀποθ. Duo autem illius spiramina nares vocantur. Vsurpat per translationem pro sagacitate, sumptum à canibus, qui naribus odorem captant, & obstruunt inuestigant. Vnde irrisores, dicaces, sagaces, nasiū habere, & nasiū dicuntur. Estque Plato vītata phrasis.

Ex Naso morum indicium desumi nonnunquam multorum opinio fuit.

Perse namque adunco naso hominem honorant, eo quod Cyrum tamē fuisse existimat: cōsque pro prudentibus habent. E contrā simos pro minus generosis. Hinc *Comicus*.

Habet nasum senex sagax.

In nāo quoque irrisoris est sedes. Hinc Nasutos dicimus **H** illos, qui astutè aliquem carpunt aut irrident, & Persus ait Sat. 1.

Calidus excusso populum suspendere nāo.
Similiter *Horatius.*

Nāo suspendis adunco.
Etiam ira index nāsi, quod in canibus patet, qui irritati nates in rugam contrahunt. Sic iterum Persus Sat. 5.

Ira cadat nāo.

Vide iocum de Motu corporis. Vbi Nasus contrario.

ABSCISSIO.

Narrat *Alex.* ab *Alex.* l. 3. cap. 5. Fuisse Aethiopum Regem, qui delinquentium crimina non mortis suppicio, sed nasi simulatione puniebat, vt eam oris turpitudinem veriti, circumspectius à criminibus abstinerent.

Zzz

Inter

